

Marian Płachecki

Poetycka "muzykologia", Anna Barańczak, "Teksty" z.3 (1972) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/46, 152

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(I) BARAŃCZAK Anna: Poetyckà "muzykologia". "Teksty" 1972 z.3, s. 108-116.

Autorka polemizuje z popularnym dziś stanowiskiem odmawiającym muzyce znakowości: dziewiętnastowiecznej, "rozpoetyzowanej", muzykologii przeciwstawia współczesną jej i późniejszą "muzykologię" poetycką - opinie o muzyce wypowiedziane przez poetów, podając przykładowo sądy sformułowane w "Bogumile" Norwida i w "Muzyce" R.M.Rilkego. Częste są również, zdaniem autorki, pośrednie wypowiedzi poetyckie o semantyce muzyki - chodzi mianowicie o wiersze, które mają stanowić przekład określonych utworów muzycznych na słowa.

BP/46/35

M.P.

(I) DĄBROWSKI Stanisław: Z zagadnień literackości tekstu. "Teksty" 1972 z. 3, s. 127-142.

Autor proponuje wprowadzenie - obok dotychczas stosowanego - szerszego zakresowo pojęcia "literackości", takiego, które liczyłoby się z okolicznością, iż wszelka wypowiedź godzi "aspekt" literacki z dokumentalnym. W języku zastanym przez użytkowników tkwią potencjalne wartości estetyczne (autor zalicza do nich również wieloznaczność). Każdy tekst ma np. swego narratora i bohatera. "Literackość" sensu largo byłaby sumą aspektów wypowiedzi (jakiegokolwiek); byłaby "aspektem aspektów".

BP/46/36

M.P.